

Yargıtay 12. Ceza Dairesi

Esas : 2014/2511

Karar : 2014/17251

Tarih : 08.09.2014

Özet: Sanığın, kendisini aldattığı düşüncesiyle boşanma aşamasına geldiği katılan hakkında açacağı boşanma davasındaki iddiasını ispatlama amacıyla ses kayıt cihazı ile kayıt yaptığı, hukuka aykırı hareket ettiği bilinciyle hareket etmediği, buna göre, ses kayıtları TCK'nın 133/1. maddesindeki suç işlenerek elde edilen bilgi niteliğinde kabul edilemeyeceğinden, TCK'nın 133/3. maddesindeki kişiler arasındaki konuşmaların dinlenmesi ve kayda alınması suçunun oluşmayacağı, eylemin TCK'nın 133/3-1 maddesi kapsamında olmayıp, TCK'nın 134. maddesinde düzenlenen özel hayatın gizliliğini ihlal suçu kapsamında değerlendirilmesi gerektiği anlaşıldığından; katılana ait ses kayıtlarını müşterek arkadaşlarına dinleterek ifşa eden sanık hakkında, TCK'nın 134/2. maddesi uyarınca ifşa suçundan mahkumiyet kararı verilmesinde isabetsizlik görülmemiştir.

(5237 s. TCK m. 133, 134)

Hakaret suçundan sanığın beraatine, özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan mahkumiyetine ilişkin hükümler, sanık müdafii ve katılan vekili tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

1- Özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan mahkumiyet hükmüne yönelik temyiz itirazlarının incelenmesinde;

İki veya daha fazla kişinin, başkalarının bilmeyeceği ve sınırlı bir dinleyici çevresi dışına çıkmayacağı yönünde haklı bir inanç ve iradeyle hareket ederek, herhangi bir aracı vasıta olarak kullanmadan, yüz yüze gerçekleştirdikleri, ancak özel bir çaba gösterilerek duyulabilecek, aleni olmayan, söze dayalı, sesli düşünce açıklamalarının, konuşmanın tarafı olmayan kişi veya kişilerce, ilgisinin rızası olmaksızın, elverişli bir aletle (sesli bir açıklamayı kuvvetlendirerek veya naklederek onu ses alanının dışına çıkartıp

doğrudan doğruya algılanabilir hale getirmeye yarayan her türlü düzenekle) dinlenmesi veya akustik olarak tekrar dinlenebilmesi imkanını sağlayan bir aletle kaydedilmesinin TCK'nın 133/1 inci maddesinde; en az üç veya daha fazla kişinin, yüz yüze gerçekleştirdikleri, aleni olmayan, söze dayalı düşünce aktarımlarının, söyleşinin tarafı olan kişi veya kişilerce, ilgililerinin rızası olmaksızın, bir aletle kaydedilmesinin aynı Kanun'un 133/2 nci maddesinde "kişiler arasındaki konuşmaların dinlenmesi ve kayda alınması" başlığı altında suç olarak tanımlandığı, söyleşiden farklı olarak, iki kişi arasında da gerçekleşebilecek olan konuşmada, konuşan tarafların, aralarında geçen sözleri kaydetmesi, TCK'nın 133/1 inci maddesi kapsamında suç olarak tanımlanmamış olup, koşulları bulunduğu takdirde eylemin aynı Kanununun 134 üncü maddesinde düzenlenen özel hayatın gizliliğini ihlal suçunu oluşturabileceği; elverişli bir aletle dinlenen veya kaydedilen konuşma veya söyleşiden elde edilen bilgiler sayesinde kendi veya üçüncü kişi lehine, maddi ya da manevi yarar, yani; fayda veya avantaj sağlanması; bu bilgilerin, menfaat karşılığı olsun ya da olmasın, ilgilisi dışındaki kişi veya kişilere verilmesi ya da diğer kişilerin dolaylı olarak bilgi edinmelerinin temin edilmesinin TCK'nın 133/3 üncü maddesinde ayrıca suç olarak tanımlandığı, hükümden sonra 05.07.2012 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanununun 80. maddesi ile TCK'nın 133/3 üncü maddesinde yapılan değişiklikle kişiler arasındaki aleni olmayan konuşmaların kaydedilmesi suretiyle elde edilen verilerin hukuka aykırı olarak ifşa edilmesi eyleminin suç olarak düzenlendiği;

Bu açıklamalar ışığında, kabule, dosya içeriği, sanığın ikrar beyanı, tanık anlatımları ve bilirkişi raporuna göre; resmi olarak verilmiş bir ayrılık kararı bulunmadığı, fiilen de beraber oldukları dönemde, resmi nikahlı eşi katılanın sadakatinden kuşkulanan ve kendisini aldattığını düşünen sanığın, birlikte yaşadıkları evin mutfağına ses kayıt cihazı yerleştirerek katılanın bir kişiyle telefonda yaptığı konuşmalara ilişkin seslerini kaydedip, bu kayıtları katılanın kendisini aldattığını söyleyerek müşterek arkadaşları Nurcan ve Durmuş'a dinletmesi, bilahare bu kayıtları açılan boşanma davasında mahkemeye delil olarak sunması biçiminde gelişen olayda;

6352 s. Kanun'un 80. maddesiyle yapılan değişiklikten önceki TCK'nın 133/3 üncü maddesinin, “Yukarıdaki fıkralarda yazılı fiillerden biri işlenerek elde edildiği bilinen bilgilerden yarar sağlayan veya bunları başkalarına veren veya diğer kişilerin bilgi edinmelerini temin eden kişi...cezalandırılır.” hükmü, anılan maddenin gerekçesinde yer alan, “Maddenin üçüncü fıkrasına göre, bir ve ikinci fıkralarda tanımlanan suçların işlenmesi suretiyle elde edildiği bilinen veya böylece elde edildiği kabul edilebilecek olan bilgilerden yarar sağlanması veya bunları başkalarına verilmesi veya bunlardan diğer kişilerin bilgi edinmelerini temin etmek, suç olarak tanımlanmıştır..” açıklamalarıyla birlikte göz önüne alındığında, sanığın, kendisini aldattığı düşüncesiyle boşanma aşamasına geldiği katılan hakkında açacağı boşanma davasındaki iddiasını ispatlama amacıyla ses kayıt cihazıyla kayıt yaptığı, hukuka aykırı hareket ettiği bilinciyle hareket etmediği, buna göre, ses kayıtları TCK'nın 133/1 inci maddesindeki suç işlenerek elde edilen bilgi niteliğinde kabul edilemeyeceğinden, TCK'nın 133/3 üncü maddesindeki kişiler arasındaki konuşmaların dinlenmesi ve kayda alınması suçunun oluşmayacağı, eylemin TCK'nın 133/3-1 maddesi kapsamında olmayıp, TCK'nın 134 üncü maddesinde düzenlenen özel hayatın gizliliğini ihlal suçu kapsamında değerlendirilmesi gerektiği anlaşıldığından; katılana ait ses kayıtlarını müşterek arkadaşlarına dinleterek ifşa eden sanık hakkında, TCK'nın 134/2 nci maddesi uyarınca ifşa suçundan mahkumiyet kararı verilmesinde isabetsizlik görülmemiştir.

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, sanık müdafinin, bir nedene dayanmayan, katılan vekilinin ise, ertelemeye ilişkin temyiz itirazlarının reddiyle, hükmün isteme uygun olarak onanmasına,

2- Hakaret suçundan temyiz itirazlarının incelenmesine gelince,

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, sanık müdafinin, bir nedene dayanmayan, katılan vekilinin ise, sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;

Dosya içeriği, sanık savunmaları, katılanın tutarlı beyanları, tanık anlatımları ve 30.07.2010 tarihli ifade ve mesaj tespit tutanağına göre; sanığın, katılana cep telefonundan değişik zamanlarda mesajlar çekerek şeref, onur ve saygınlığını rencide edecek nitelikte sözlerle hakaret ettiğinin anlaşılması karşısında, atılı suçun sabit olduğu gözetilerek mahkumiyetine hükmedilmesi yerine yazılı düşüncelerle beraat kararı verilmesi,

Kanuna aykırı olup, katılan vekilinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün bu sebepten dolayı 5320 s. Kanun'un 8 inci maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321 inci maddesi gereğince isteme uygun olarak BOZULMASINA, 08.09.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.